

Příloha k protokolu o SZZk č.:

Diplomant: Michal Hofbauer

Vysoká škola: PF JU

Obor: Učitelství pro 2. stupeň ZŠ

Katedra: pedagogiky a psychologie

Recenzent diplomové práce:

Datum odevzdání posudku: 28. 1. 2012

Mgr. Miroslav Procházka, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název:

Týrané děti v České republice – právní aspekty fenoménu týraných dětí

Autor předkládá k posouzení práci, která se svým zaměřením velmi aktuální a důležitá. Diplomová práce se pokouší odpovědět na otázku, do jaké míry je společnost schopna reagovat na případy týrání a zneužívání dětí a jak je tato problematika zakotvena v české legislativě (alespoň toto zaměření naznačuje název práce). Vlastní obsah textu je však daleko širší a k podstatnému zpřehlednění právních úprav problematiky dochází až v závěru rozsáhlé teoretické části. Zaměření empirického výzkumu na „zmapování všeobecného povědomí lidí“ (ad. str. 66) prostřednictvím vedení rozhovorů, a to se studenty gymnázia a „náhodně kontaktovanou populací“, vyznívá problematicky.

Konkrétně je teoretická část diplomové práce uspořádána způsobem, který, podle mého názoru, není logický. Text je rozsáhlý, ale zároveň roztržitý do krátkých podkapitol, u nichž mnohdy nevidím vazbu na téma. Resp. sám autor téměř nikde souvislosti s problematikou týrání a zneužívání dětí ani neuvádí. Píše např. obecně o prevenci (s. 36 an.), velmi obecně o diagnostice a diagnostických kompetencích učitele (s. 43 an.) a velmi překvapivou částí je podkapitola o „Pedagogice jako cestě k nápravě“ (s. 33), kde se náhle, v kapitole věnované projevům týrání, dozvídáme cosi obecného o pedagogice a jejím rozdělení na dílčí disciplíny. Autor by měl během obhajoby logiku textu vysvětlit a poukázat na účel výše zmíněných částí práce. Výhrady mám dále k práci s prameny. Autor si vybírá nedostatečný počet literárních zdrojů a v textu se tak střídají části téměř bez odkazů s téměř celými stránkami doslovně převzatých z internetu (naštěstí autor vždy důsledně na zdroje svých poznatků odkazuje, text tedy jistě není plagiátem, jde spíše o nezvládnutí formální práce s prameny).

Praktická část naznačuje autorovu snahu objektivizovat náhledy na týrání v populaci, která je mu blízká. Obrací se s výzkumnými otázkami na mládež a zároveň se pokouší získat též respondenty starší (celkem 200 dotazovaných). Nepochybuji, že se autor snaží velmi poctivě zaznamenat a vyhodnotit svá zjištění, z metodologického hlediska má však výzkum řadu nejasností. Např. v úvodu hovoří o kvalitativní metodologii, postup (stanovení hypotéz, práce se zjištěnými daty) tomu však nenapovídá. Formulace samotných hypotéz (spíše by se mělo hovořit o předpokladech) je velmi složitá a nenabízí prostor k jednoznačnému vyhodnocení. Navíc není jasná jejich vazba na otázky rozhovoru. Autor se tak sám nakonec v závěrečné rozpravě (s. 86 – 87) pouští do zdůvodnění hypotéz i na základě faktů, které ve výzkumu neprezentuje. Hovoří o analýze osnov, kde podle něj chybí informace o problematice týrání, komentuje školní vzdělávání v druhé polovině 20. století, hovoří o toleranci dospělých k výprasku jako přiměřenému trestu (ale ve struktuře rozhovoru takové otázky neuvádí) aj. Celá řada metodologických chyb či nejasností bude jistě autorem vysvětlena během obhajoby.

Po formální stránce je práce zpracována dobře a splňuje zadané požadavky.

Předloženou diplomovou práci považuji za problematickou, přesto si cením práce, kterou autor odvedl, přes uvedené nedostatky ji doporučuji k obhajobě a hodnotím ji **dobře**.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **dobře**

Mgr. Miroslav Procházka, Ph.D.

podpis recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 28. 1. 2012